

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620203673
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5620203673.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO : 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., IČO : 53255739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka proti žalovanej W. P., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom W. XXXX/XX, P., o zaplatenie sumy 219,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 92,90 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 92,90 eur od 11. 2. 2018 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná n e m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 30. 12. 2020 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 219,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 219,40 eur od 11. 2. 2018 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 27. 3. 2019, uzatvorenej medzi postupcom (DIGI SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Röntgenova 26, Bratislava, IČO : 35701722) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku uplatnenú v tomto konaní. Postupca a žalovaná uzatvorili 18. 4. 2016 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30870481, ktorej predmetom bol záväzok postupcu zriadiť a poskytovať žalovanej nasledovné verejné služby : „nájom koncového zariadenia, SATELIT štandard, prerušenie poskytovanej služby pre neplatenie, aktivačný poplatok za STB, základná inštalácia technikom“, ako aj záväzok žalovanej riadne a včas platiť cenu za poskytnuté zariadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu a dodržať svoje povinnosti v súlade s touto zmluvou. Cena za poskytované služby bola stanovená podľa zmluvy v osobitných podmienkach pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, všeobecných podmienkach pre poskytovanie verejných služieb a cenníku pre poskytovanie služieb postupcom. Medzi postupcom a žalovanou vznikol záväzkový vzťah podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. - o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, v rámci ktorého sa postupca zaviazal poskytovať žalovanej služby v zmysle uzatvorenej zmluvy a žalovaná sa zaviazala uhradiť postupcovi cenu za poskytnuté služby. Postupca tieto služby žalovanej poskytol a žalovanej preto vznikla povinnosť uhradiť cenu podľa zmluvy. Za poskytnuté služby vystavil postupca žalovanej celkovo 20 faktúr znejúcich na rôzne sumy, so splatnosťou jednotlivých faktúr v období od 10. 6. 2016 do 10. 12. 2017, a tiež faktúru č. 1801137773, znejúcu na sumu 219,40 eur, so splatnosťou do 10. 2. 2018, v rámci ktorej faktúry od žalovanej požadoval (okrem iného) aj pokutu za nevrátenie zariadení špecifikovaných v zmluve (ako aj v predmetnej faktúre) po skončení predmetnej zmluvy. Táto pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie

predstavuje podľa žalobcu aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenú postupcovi v dôsledku porušenia záväzku viazanosti zo strany žalovanej, vzhľadom na zľavy, ktoré postupca žalovanej poskytol na základe tejto zmluvy. Vzhľadom na to, že žalovaná vyššie uvedené faktúry za poskytnuté verejné služby postupcovi neuhradila riadne a včas, totiž postupca odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. - o elektronických komunikáciách, ako aj podľa ustanovení Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb (postupcu.) Celková výška pohľadávky ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 302,70 eur, ktorá suma pozostávala z istiny vo výške 302,70 eur a príslušenstva vo výške 0 eur. Žalobca si však na základe svojho dispozičného oprávnenia výslovne uplatnil iba nárok vyplývajúci z faktúry č. 1801137773, znejúcej na sumu 219,40 eur, so splatnosťou do 10. 2. 2018. Od postúpenia pohľadávky do podania žaloby, pritom žalovaná neuskutočnila žiadnu úhradu.

2. Žalovaná sa (napriek výzve súdu) k žalobe nijako písomne nevyjadrila.

3. Dňa 24. 6. 2021 tunajší súd vyhlásil rozsudok sp. zn. : 21Csp/74/2020, ktorým vo výroku I. zamietol žalobu v celom rozsahu a vo výroku II. rozhodol, že žalovaná nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Voči tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozhodol uznesením z 15. 12. 2021, č. k. : 9CoCsp/47/2021 - 145 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd pritom argumentoval, že súd prvej inštancie nerozlišoval medzi zmluvnou pokutou za porušenie záväzku viazanosti a zmluvnou pokutou za nevrátenie technických zariadení, ktoré boli žalovanej poskytnuté do dočasného užívania. V rámci poskytovania služieb satelitnej televízie žalobca prenajal a vypožičal žalovanej zariadenia, ktoré mala v užívaní, a ktoré po zániku zmluvy nevrátila, a teda je zrejmé, že žalobcovi nezaplatením zmluvnej pokuty za nevrátené zariadenia vznikla škoda, nakoľko došlo k úbytku na jeho majetku. Dohodnutá zmluvná pokuta mala plniť paušalizovanú náhradu škody pre prípad, ak by klient prevzaté zariadenie nevrátil, ako tomu došlo aj v tomto prípade. Je bežnou praxou, že poskytovatelia obdobných služieb si s klientami dohodnú pre takýto prípad zmluvné pokuty, ktoré plnia zároveň aj reparačnú funkciu. Žalobca pri množstve klientov, ktoré má, nemá šancu v každom jednom prípade vyčíslovať (zistiť) aktuálnu hodnotu zariadenia pri jeho vrátení, resp. zistiť hodnotu strateného (poškodeného) zariadenia. Súd prvej inštancie zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti, keď nerozlišoval medzi uplatnenými zmluvnými pokutami a len paušálne konštatoval ich neprijateľnosť, pričom vo vzťahu k zmluvnej pokute za nevrátenie poskytnutých zariadení nevysvetlil, v čom spočíva jej neprijateľnosť, a teda nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa, keď navyše nemožno prehliadnúť ekonomické správanie žalovanej a teda fakt, že žalovaná sa dostala do omeškania už s úhradou prvej faktúry.

4. Nakoľko hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala sumu 1.000 eur, pričom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, a nakoľko pre absenciu vyjadrenia žalovanej, možno povedať, že skutkové tvrdenia strán neboli sporné, súd prvej inštancie (po vrátení veci z dovolacieho súdu) podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) na prejednanie tohto sporu nenariadil pojednávanie. Dňa 10. 2. 2022 súd podľa § 219 ods. 3 CSP oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku, a to na úradnej tabuli tunajšieho súdu a webovej stránke tunajšieho súdu. Rozsudok bol následne verejne vyhlásený 3. 3. 2022.

5. Odvolací súd nespochybnil správnosť zistenia skutkového stavu vyplývajúceho z napadnutého rozsudku, a preto pri ďalšom konaní a rozhodovaní súd prvej inštancie nemal dôvod nevychádzať pri zistení relevantného skutkového stavu z dovedty vykonaného dokazovania (zo žalobcom navrhnutých dôkazov, keďže žalovaná žiadne dôkazy vykonať nenavrhol.)

6. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30870481 (variabilný symbol) uzatvorenej medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Röntgenova 26, Bratislava, IČO: 35701722 (právny predchodca žalobcu) a žalovanou 18. 4. 2016 (č. I. 22 až 27) súd zistil, že uvedeného dňa tieto subjekty uzatvorili zmluvu, v rámci ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal zriadiť a poskytovať žalovanej služby satelitnej televízie v základnom balíku - „SATELIT Štandard“, koncové zariadenie - „HD STB“ a kartu - „Prvá Smart Karta“, diaľkový ovládač, konzolu, satelitnú anténu, zdrojový kábel, adaptér, scart kábel, ktoré mala žalovaná prebrať pri podpise tejto zmluvy. Vzhľadom na nezaškrtnutie žiadneho z políček v časti zmluvy upravujúcej jednorázový poplatok za inštaláciu a aktivácie koncového zariadenia (HD STB alebo CA modul) súd mal preukázané, že žalovaná si s právnym predchodcom žalobcu

nedojednali poplatok za základnú inštaláciu technikom vo výške 50 eur, ani aktivačný poplatok výške 26,50 eur. Žalovaná sa v zmluve zaviazala riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb zo strany právneho predchodcu žalobcu podľa zvoleného programu služieb a dodržať svoje povinnosti v súlade s touto zmluvou, všeobecnými podmienkami a cenníkom. V zmluve sa žalovaná tiež zaviazala, že pod dobu 24 mesiacov od uzatvorenia tejto zmluvy zotrvá v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu a bude využívať zvolené programy služieb, a nevykoná žiaden úkon, ktorý by viedol k ukončeniu tejto zmluvy, a že bude riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby (ďalej len „záväzok viazanosti“.) Porušením záväzku viazanosti bolo podľa tejto zmluvy aj nezaplatenie ceny za poskytnuté služby zo strany právneho predchodcu žalobcu do 60 dní od ich splatnosti, na základe čoho vznikne právnemu predchodcovi žalobcu právo na odstúpenie od zmluvy, a právny predchodca žalobcu toto svoje právo využije. Právny predchodca žalobca a žalovaná sa ďalej dohodli, že porušením záväzku viazanosti, vznikne právnemu predchodcovi žalobcu voči žalovanej právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušálnu náhradu škody spôsobenej právnemu predchodcovi žalobcu v dôsledku porušenia záväzku viazanosti zo strany žalovanej, vzhľadom na zľavy, ktoré jej poskytol na základe tejto zmluvy. Zmluvná pokuta sa pritom má vypočítavať ako súčet sumy 50 eur (ktorá suma predstavuje sankciu pri predčasnom ukončení zmluvy) a zliav (t.j. rozdielu medzi štandardnými cenami podľa cenníka a akciovými cenami za služby, resp. ďalšie úkony, ktoré sú spojené s poskytovanými službami podľa tejto zmluvy.) Zmluvná pokuta je pritom splatná v lehote uvedenej na faktúre. Zmluvné strany si tiež dohodli, že za stratu, nevrátenie alebo poškodenie každého z nasledujúcich zariadení zo strany účastníka (pokiaľ bolo niektoré z týchto zariadení účastníkovi na základe tejto zmluvy poskytnuté), vzniká právnemu predchodcovi žalobcu voči účastníkovi nárok na zaplatenie pokuty v nasledujúcej výške : 50 eur za každé zariadenie, koncové zariadenie (HD STB), 19,90 eur za každú smart kartu, 10 eur za každý zdrojový kábel, resp. adaptér, 10 eur za každý diaľkový ovládač, a 3 eurá za každý scart kábel.

7. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcom (DIGI SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Röntgenova 26, Bratislava, IČO : 35701722) a žalobcom ako postupníkom z 27. 3. 2019 (č.l. 11 až 18), v spojení s prílohou k tejto zmluve (č.l. 19 až 21) vyplynulo, že pohľadávka uplatnená v žalobe bola na základe tejto zmluvy hmotnoprávne postúpená z postupcu (právneho predchodcu žalobcu) na žalobcu.

8. Z faktúry č. 1801137773 z 26. 1. 2018, so splatnosťou 10. 2. 2018 (č.l. 37), znejúcej na sumu 219,40 eur (vrátane 20% DPH) vyplynulo, že právny predchodca žalobcu (DIGI SLOVAKIA, s.r.o.) vyúčtoval žalovanej na úhradu 219,40 eur (vrátane 20% DPH), ktorá suma pritom pozostávala z aktivačného poplatku za STB v sume 26,50 eur (vrátane 20% DPH), pokuty za nevrátenie scart kábla vo výške 3 eurá (vrátane 20% DPH), pokuty za nevrátenie diaľkového ovládača v sume 10 eur (vrátane 20% DPH), pokuty za nevrátenie koncového zariadenia vo výške 50 eur (vrátane 20% DPH), pokuty za nevrátenie smart karty vo výške 19,90 eur (vrátane 20% DPH), pokuty za nevrátenie zdrojového kábla vo výške 10 eur (vrátane 20% DPH), pokuty za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50 eur (vrátane 20% DPH) a poplatku za základnú inštaláciu technikom vo výške 50 eur (vrátane 20% DPH).

9. Súd mal pritom za nesporné (pre nepopretie zo strany žalovanej podľa § 151 CSP v spojení s § 300 CSP) skutkové tvrdenie žalobcu, že právny predchodca žalobcu pre neplatenie ceny za poskytnuté služby riadne a včas, ktorých cena bola vyúčtovaná vo vyššie uvedených 20 faktúrach, so splatnosťou v období od 10. 6. 2016 do 10. 12. 2017, odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb z 18. 4. 2016. Pre nepopretie žalovanou mal súd za nesporné aj skutkové tvrdenie žalobcu, že žalovaná nevrátila právnemu predchodcu žalobcu scart kábel, diaľkový ovládač, koncové zariadenie HD STB, smart kartu, zdrojový kábel, ako aj skutkové tvrdenie, že žalovaná doteraz neuhradila vyfakturovanú sumu 219,40 eur (vyplývajúcu z faktúry č. 1801137773.) Nesporné skutkové tvrdenia sa nedokazujú (z. hospodárnosti konania podľa čl. 17 CSP) a súd si ich musí osvojiť ako zistený skutkový stav.

10. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné vysvetliť, že vychádzajúc z újného práva, v zmysle ktorého je vnútroštátny súd povinný ex offa (aj bez návrhu) skúmať nekalú povahu dojednaní v spotrebiteľských zmluvách, spotrebiteľa nezaťažuje (inak obvyklé) bremeno tvrdenia a bremeno popretia tvrdení protistrany, avšak (len) vo vzťahu k nekalým (neprijateľným) podmienkam v spotrebiteľských zmluvách (k obsahu spotrebiteľskej zmluvy.) Vo vzťahu ku všetkým ostatným skutkovým okolnostiam, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie súdu v spotrebiteľskom spore, újné právo bremeno tvrdenia a bremeno popretia tvrdení protistrany (vo vzťahu k spotrebiteľovi) nijako neupravuje, a preto možno mať za to, že v zmysle vnútroštátneho práva (§ 150 ods. 1 v spojení s § 300 CSP) bremeno tvrdenia

a bremeno popretia tvrdení strany spotrebiteľa zaťažuje (tak ako každú inú stranu v civilnom spore.) Prípadný argument poukazujúci na ust. § 295 CSP neobstojí, pretože toto ustanovenie sa týka výlučne dokazovania a dokazovanie prichádza do úvahy až v prípade, ak nemožno skonštatovať nespornosť skutkových tvrdení (viď aj komentár k CSP, C.H.BECK, 2016, Števček a kol., str. 1030 až 1031, ale tiež aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. 10. 2018, sp.zn.: 17Co 364/2017.)

11. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil, pričom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

12. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. - o elektronických komunikáciách (v znení účinnom v čase uzatvorenia vyššie uvedenej zmluvy o poskytovaní verejných služieb) zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby.

13. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. - o elektronických komunikáciách (v znení účinnom v čase uzatvorenia vyššie uvedenej zmluvy o poskytovaní verejných služieb) podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

14. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. - o elektronických komunikáciách (v znení účinnom v čase uzatvorenia vyššie uvedenej zmluvy) účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje až na základe predloženej faktúry.

15. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzatvorenia vyššie uvedenej zmluvy, ďalej len „OZ“) ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“.) To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné podmienky sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné zmluvné podmienky upravené spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu sa súd spravoval nasledovnými úvahami.

20. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení z 15. 12. 2021 vytkol súdu prvej inštancie len nesprávnosť právneho názoru, keď vo vzťahu k uplatnenému nároku na zmluvné pokuty za nevrátenie technických zariadení dospel k záveru o neprijateľnosti dojednávania o týchto zmluvných pokutách pre ich paušálnosť, nakoľko podľa odvolacieho súdu tieto zmluvné pokuty plnili funkciu paušalizovanej náhrady škody pre prípad, ak by klient prevzaté zariadenia nevrátil, s vysvetlením, že žalobca pri množstve klientov nemá šancu v každom jednom prípade vyčíslovať, resp. zisťovať aktuálnu hodnotu zariadenia pri jeho vrátení, resp. zisťovať hodnotu strateného alebo poškodeného zariadenia. Súd prvej inštancie bol týmto právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný a preto si ho musel osvojiť, a keďže súčasne nezistil žiaden iný dôvod, pre ktorý by dojednanie o zmluvných pokutách za nevrátenie technických zariadení malo byť považované za neprijateľné, resp. z iného dôvodu neplatné, priznal podľa § 544 ods. 1 OZ (v spojení s bodom 2. zmluvy o poskytovaní verejných služieb) žalobcovi uplatnený nárok na zmluvné pokuty za nevrátené zariadenia v úhrnnej výške 92,90 eur (za nevrátenie scart kábla vo výške 3 eurá, za nevrátenie diaľkového ovládača vo výške 10 eur, za nevrátenie koncového zariadenia - HD STB vo výške 50 eur, za nevrátenie smart karty vo výške 19,90 eur a za nevrátenie zdrojového kábla vo výške 10 eur.) Keďže k ostatným dôvodom, resp. záverom napadnutého rozsudku sa odvolací súd nevyjadril, nebol tak dôvod, aby sa súd prvej inštancie od svojich

predchádzajúcich záverov pri ďalšom konaní a rozhodovaní v tejto veci odklonil (neexistoval právny záver odvolacieho súdu, ktorý by ho k tomu zaväzoval.) Odvolací súd tiež vytýkal súdu prvej inštancie, že pri odôvodnení svojho rozhodnutia nerozlišoval medzi nárokom na zmluvnú pokutu za nevrátenie zariadení a nárokom na zmluvnú pokutu za porušení záväzku viazanosti, keď obidva nároky nepriznal z dôvodu, že dojednanie o týchto zmluvných pokutách považoval za neprijateľné, avšak ako to už vyplýva z odôvodnenia nového rozsudku, uvedený nedostatok bol v ďalšom konaní a rozhodovaní odstránený, keďže súd prvej inštancie jasne rozlíšil z akých dôvodov priznal nárok na zmluvnú pokutu za nevrátenie zariadení a z akých dôvodov nepriznal žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu za nedodržanie záväzku viazanosti (ako bude uvedené ďalej.)

21. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. - o elektronických komunikáciách (v znení účinnom v čase uzatvorenia tejto zmluvy), v rámci ktorej došlo aj k dojednaniu zmluvnej pokuty za nevrátenie požičaných zariadení a za porušenie záväzku viazanosti (a v rámci ktorej nedošlo k dojednaniu o výške ďalej uvedených poplatkov.) Súd prvej inštancie viazaný rozsahom žalobcovho návrhu podľa § 216 CSP, ktorý nemohol prekročiť, a v rámci ktorého si žalobca uplatnil nárok len na sumu 219,40 eur (vyplývajúcu z faktúry č. 1801137773, so splatnosťou do 10. 2. 2018) mohol posudzovať len oprávnenosť položiek uplatnených v rámci tejto faktúry (a nie aj v rámci iných faktúr.)

22. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na poplatok za základnú inštaláciu technikom v sume 50 eur a uplatnenému aktivačnému poplatku za SCB vo výške 26,50 eur pritom súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nemá na tieto poplatky nárok, nakoľko z obsahu zmluvy o poskytnutí verejných služieb z 18. 4. 2016 (z bodu I. písm. a)) zistil, že takéto jednorázové poplatky neboli v zmluve dojednané (nebolo zaškrtnuté políčko ani pri jednom z týchto poplatkov - viď č.l. 24), a preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

23. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti v sume 50 eur (podľa bodu 1. písm. d)) zmluvy), súd prvej inštancie dospel k záveru, že dojednanie o tejto zmluvnej pokute je neprijateľné pre jeho paušálnosť, keďže výška dojednanej zmluvnej pokuty nezohľadňovala dobu, po ktorú spotrebiteľ zotrúva v zmluvnom vzťahu a jej výška má byť vždy rovnaká bez ohľadu na dĺžku doby, po ktorú spotrebiteľ zotrúva v zmluvnom vzťahu. V takomto dojednaní o zmluvnej pokute, však ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalovanej), keďže súčasne táto zmluva (na predtlačenom formulári) nebola individuálne dojednaná, nakoľko (hoci sa s jej obsahom mohol spotrebiteľ vopred oboznámiť), nemohol však jej obsah aj reálne ovplyvniť (§ 53 ods. 2 OZ.) Neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 1 OZ je podľa § 53 ods. 5 OZ (absolútne) neplatná, od počiatku. Preto v tejto časti súd žalobu podľa § 53 ods. 1 a ods. 5 žalobu zamietol. Vo vzťahu k neprijateľnosti a neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute za nedodržanie záväzku viazanosti pritom odvolací súd nijako nespochybnil závery súdu prvej inštancie, vytýkal mu len nesprávnosť názoru o neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute za nevrátenie zariadení. Odvolací súd vytýkal súdu prvej inštancie tiež nerozlíšenie odôvodnenia napadnutého rozsudku k zmluvnej pokute za nevrátenie zariadení a k zmluvnej pokute za nedodržanie záväzku viazanosti, ktorý nedostatok však už bol v novom rozhodnutí odstránený. Len na okraj súd poznamenáva, že hoci žalovaná bola v omeškaní už pri prvej úhrade ceny za poskytnuté telekomunikačné služby táto okolnosť sama o sebe nebola v tomto smere relevantná, pretože to nič nezmenilo na závere o neprijateľnosti dojednaní o tejto zmluvnej pokute (z vyššie uvedeného dôvodu) podľa § 53 ods. 1 OZ, ktorý potom viedol k záveru o jej neplatnosti podľa § 53 ods. 5 OZ, od počiatku (teda ešte predtým než žalovaná neuhradila prvú faktúru bolo možné mať toto dojednanie za neplatné podľa § 53 ods. 5 OZ.)

24. Súd podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy tiež priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v uplatnenej úrokovej sadzbe 5 % ročne (t.j. v sadzbe o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba B. platná v deň začatia omeškania - 11. 2. 2018, ako dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry č. 1801137773, ktorá predstavovala 0 %), za uplatnené obdobie od 11. 2. 2018 do zaplatenia, avšak len z priznanej sumy zmluvnej pokuty za nevrátenie zariadení v úhrnnej výške 92,90 eur, a vo zvyšnej časti uplatnený nárok na úroky z omeškania zamietol.

25. Porovnajúc žalobný petít, v ktorom si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 219,40 eur s príslušenstvom s výrokom rozsudku, v ktorom bola žalobcovi priznaná suma 92,90 eur s príslušenstvom súd dospel k záveru, že žalobca bol úspešný v rozsahu 42,34 % (92,90 : 219,40) a tým žalovaná v rozsahu 57,66 % (100 % - 42,34 %), a preto by jej (ak by jej vznikli nejaké trovy konania) po pomernom rozdelení náhrady trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP mohol byť priznaný nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 15,32 % (57,66 % - 42,34 %), avšak keďže žalovanej (pre jej absolútnu pasivitu) nevznikli žiadne trovy konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP, že žalovaná nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.